

Afrau, Avenc, Bora, Bofia, Barrenc, Botet, Bufador, Cigalera, Cova, Espluga, Foranca, Forat mico, Fou, Grallera, Güell, Querant, Rabeig, Tuta;

Circular interior de la Secció

JULIOL

1987 | Nº 22

LA COVA D'ALBA (Eduard Badiella)

Una integral de 500 metres? Si, si, anem-hi. I ja ens teniu a les cinc del matí del dissabte dia 27, sortint de Terrassa cap a Benasc. Arribats als banys de Benasc, parem les tendes i ens posem a dinar per proveir-nos d'energies que tanta falta ens faràn dins la cova.

Havent dinat ens canviem, i cap amunt! Carat, com puja aixó!. En una hora i quart arribem al llac d'Alba, suant com uns condemnats i trobem la boca del "Bujerin". Son las tres de la tarda quan ens disposem a entrar. Com que els grups han de ser de tres màxim, ens dividim i entrem primer en Nas, l'Enric i l'Eduard Badiella, i en el segon grup, en Manel Vives, en Miguelez i l'Aguirrrr.

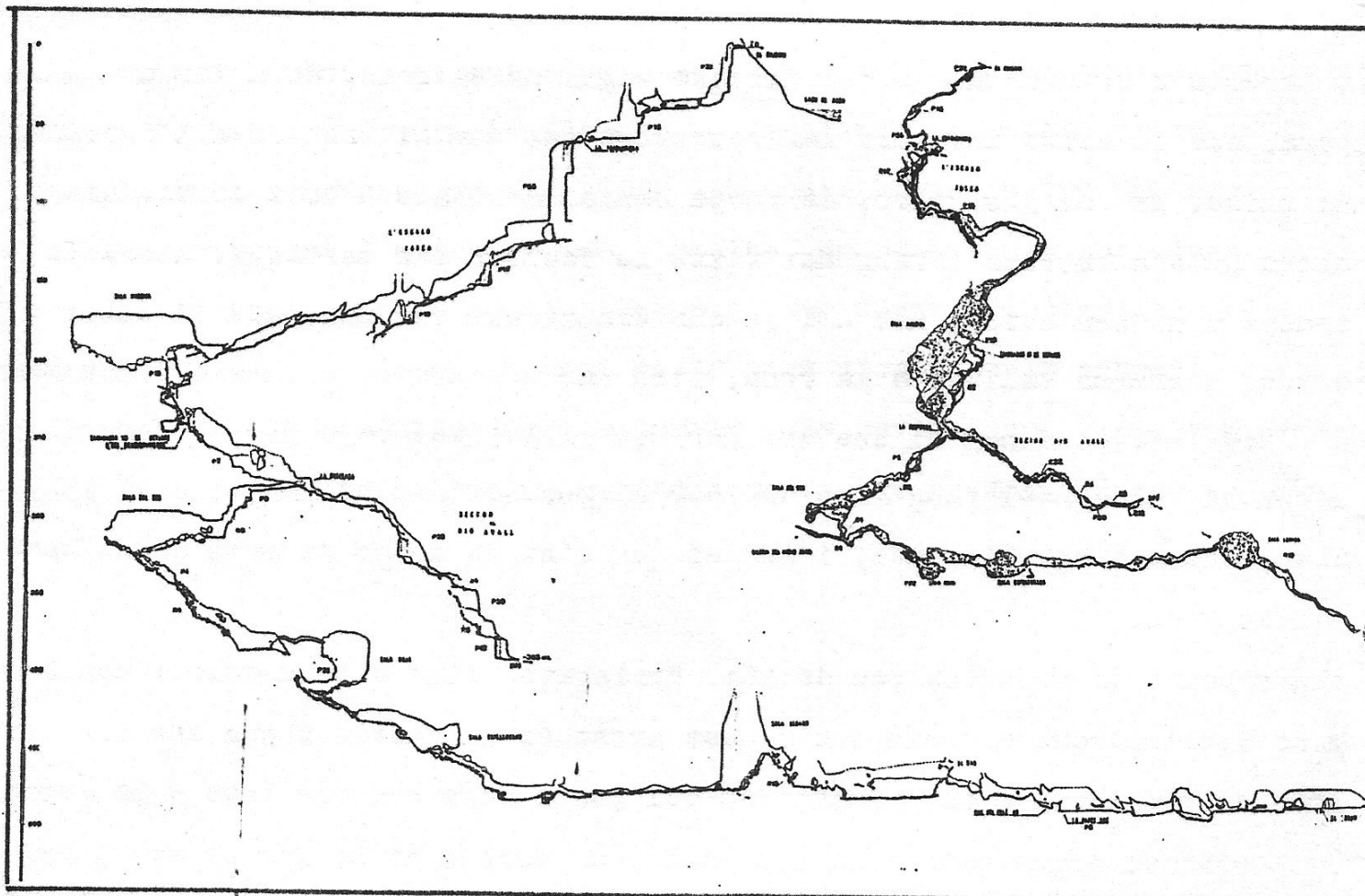
La boca d'entrada no es pot dir que sigui massa gran, és a dir una gatera, que ja deixa insinuar les estretors que hom hi trobarà a l'interior. El primer pou de 32m, però, és força bonic, arribats a baix es veu una altra gatera estreta i fangosa. -Això no deu ser pas per aquí, home! Es tracta d'un bon avenc, no? - I ja ens emboliquem per una galeria entre cordes i graons tallats a la roca, fins que s'acaba en unes excavacions d'ossos. -Vaja! doncs si que era per aquell pas estert.- Tornem enrera i som-hi, enmig del fang fins arribar al pou de 16m., baixat el qual la cosa encare s'embolica més, i ara sí que s'ha de sucar de debò en un bas-sal de fang.

Arribem a la boca del pou de 56m. "pringats" fins a la médula i amb la gens dissimulada sensació que aquest avenc és un fàstic i que ens han ben prè el pèl. Baixem el primer tram del pou i quan som els tres a la repisa ja arriba el segon grup a la boca del pou. Sort n'hi ha perquè amb l'em-

bolic de cordes que ens hem fumut. degut a la "grandiositat" de la repisa, un nus ens impedia recuperar la corda, i ens ho resol el segon grup.

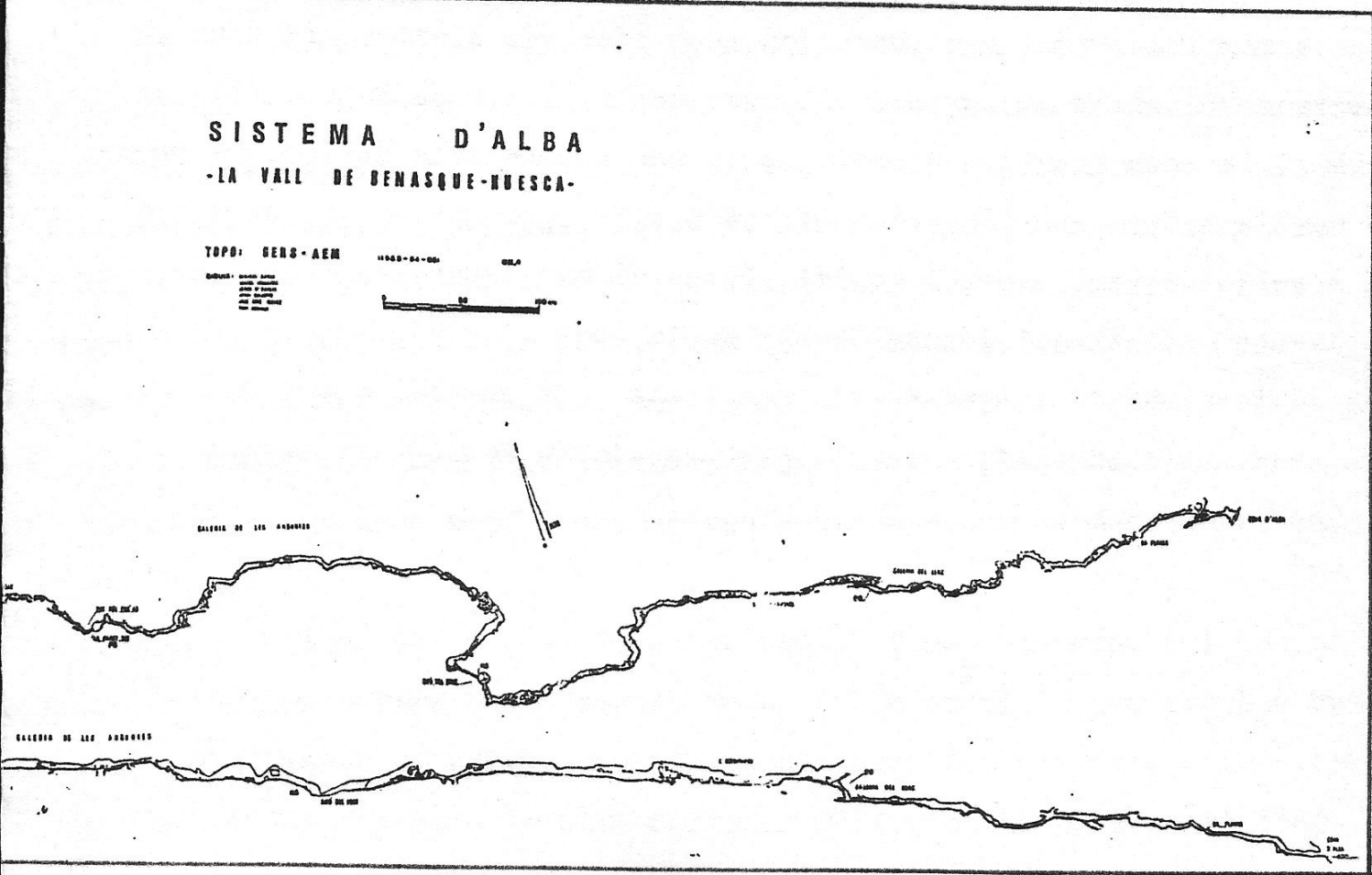
Ens reunim tots sis baix el pou i des d'ara continuem junts. Només hem baixat 150m. i ja fa 5 hores que som dins!. Afortunadament la cavitat cobra notables proporcions, i és seguida per un fantàstic riu que ens fa canviar una mica l'opinió que teniem fins ara del forat. Arribats a la sala Maldita baixem un pou de 18m. i aquí comença el primer embolic per trobar la continuació enmig dels blocs. Però finalment ho aconseguim i arribem a la Despensa on habiem decidit de menjar però decidim canviar de plans ja que fa massa vent i el soroll del riu atabala, i ens arribem a la sala de l'Eco on, ara si, parem a recuperar forces.

La parada ens reanima i arribem ràpidament a la sala Roja on el pou de 22m. que hi dóna accés té unes reinstal.lacions d'espant. Des d'aquí passem a la sala Espeleoclub i arribem a la impresionant sala Leonor, sens dubte el millor de tota la cavitat. Entre el soroll d'aigua, el vent que aixeca, i la boira d'escuma que impedeix la visibilitat no ens decidim a travessar-la, ja que no veiem per quin costat cau la cascada. Finalment

I vinga gateres i embolicant-nos per tot arreu- Que no és per aquí - Que sí, que si -, Quina topo més dolenta - Això és un fàstic! - Aquestes instruccions són una mer...-A mí ja no m'hi trobaràn més aquí!- Val a dir que enmig de tan entusiàstiques declaracions n'hi va haver unes que ens van deixar parats - Dones jo penso tornar a fer la integral! -Era el Miguelez el que ho deia i en deixem constància, aviam si és veritat.

Però encara som dins la cova i hem de sortir. Alguns trossos són molt bonics però estem massa cansats per contemplar-los i quan ens parem en els pous sempre hi ha algú que ja s'adorm. Passem l'Estripamonos, baixem el darrer pou, i només ens falta el passamà per superar el llac. Finalment passem la Plancha, darrera doblegada de ronyons, i ja som fora!. Mirem l'hora i ens quedem espantats del temps que hem arribat a passar dins. Però ara que som fora val a dir que ha valgut la pena.

ACTIVITATS DIUMENGERES

En el llibre de registres de la Secció hem trobat anotades les següents sortides corresponents al mes de Juny.

6-7 -Cova Cuberes: Tete, E.C.G., Pepe i Martí

13 -Avenc del Sot de la Bota:Joan Bruges.Jacint Cuyàs i Xavi Badiella

14 -Les Foradades: Tete, Migueles, Lluís Felip, Iolanda i Albert.

20 -Cova del Mal Pas de Puigdoure:Joan Bruges,Jacint Cuyàs i Xavi B.

21 -Cova de Vallmajor(Baix Penedes):Xavi i Montse, Jordi i Cunsa,Nas i Gemma, Albert Montull, Chirri, Migueles i Enric Badiella

-A-11 (Cotiella): Tete, E.C.G. i gent del E.R.E. del A.E.C.

27 -Cort Fosca i Cova Morta: Joan Bruges, Jacint Cuyàs, Joan Casas, Lluís Felip i Xavi Badiella.

28 -Avenc de la Codoleda:Joan Casas, Lluís Felip i Joan Cendra.

-Sistema d'Alba: Manel Vives, Nas, Chirri, Migueles,Enric i Eduard Badiella.

NOMS PROPIS DE CAVITAT

ES XUCLADOR: Aquesta cavitat de la Costa Brava és coneguda per l'estrident soroll del vent i el mar quan tant l'un com l'altre estan un xic esverats. Situat a la punta de llevant de la platja de Fenals (Lloret de Mar) la cova travessa aquesta punta amb una galeria de 20m.Una boca és ampla mentre que l'altra es força petita, aquesta és la que causa el soroll del vent, com si xuclés. Quan el mar ajuda, el soroll és més emocionant. Si et col.loques davant de la boca xica dona la sensació que el forat ha de menjar-te tot xuclan-te . La cavitat tot i la seva llegenda no té cap dificultat en explorar-la en dia de mar calmada.